

ZŠ Jeremenkova

7.A

Eliška Babitová

15.4.2016

Netopýře

Jednou jsem šel cestou lesem
Byl jsem naváclen děsivým hlasem
Přebíračoval jsem kolěny stromů
Nikde v nedohledu ani stříška domu

Náhle zašustilo to v křivě
"Co to bylo? Kdo ví..."
Náhle pohnuly se větve
Kousek mytinky byl na měsíčním světle

Tak šel jsem dál
Oheň v sídci plál
A konečně jsem byl tam

Moje žena mě tam poslala
"Pro netopýři křídla" dočtala
A nezapomeni na zuby

Ať můžem uspořádat zášnuby!

Jeslyně přede mnou byla temná
strašidelná a velká

Ze stropu čouhaly křápníky
přesně tak jak to bylo vyprávěno děčnický

AF
Jednou nohou vkroutil jsem do ní
Když tu se ozvalo šumění
Nastrožil jsem uši
A ze zrad jsem sejmul kůži

Ze tmy se vynořil děsivý tvorec
Na křídle mu lezl odporový švotoč
Sápal se na mne se svými tesáky
Které ze všech udělaly mrazáky

Inu vložil jsem šíp do kuše
"Chejpi ty svine!" Řekl jsem suše
V tu chvíli jsem vystřelil
Netopýra jsem postřílel

Na zemi bezmocný netopýr
To je to, co jsem si vydobyl
Vzal jsem netopýra do náruče
Cítil jsem, jak mu srdce tlučie
To je to, co jsem chtěl?
Právda, každý by mi zavíděl

Zravu jsem pohledl na netopýra
Hleděl jsem na něj, jak na pedofila
S odpuštěm, ale strachem
Odpuzoval mne svým pachem

Ó, co jsem to učinil
Pomstil jsem to, co jsme se učili
Nevinnému život navzmeš
Ale zodpovědnost nad ním převezmáš

Tak šel jsem domů s netopýrem v náručí
Už zářící sně, už zářící pedofil
Už jenom můj milý netopýř

A od té doby žijeme s ním
Je to náš malinký vampíř
Je to náš malinký netopýř
Imenuje se Hrotyrník